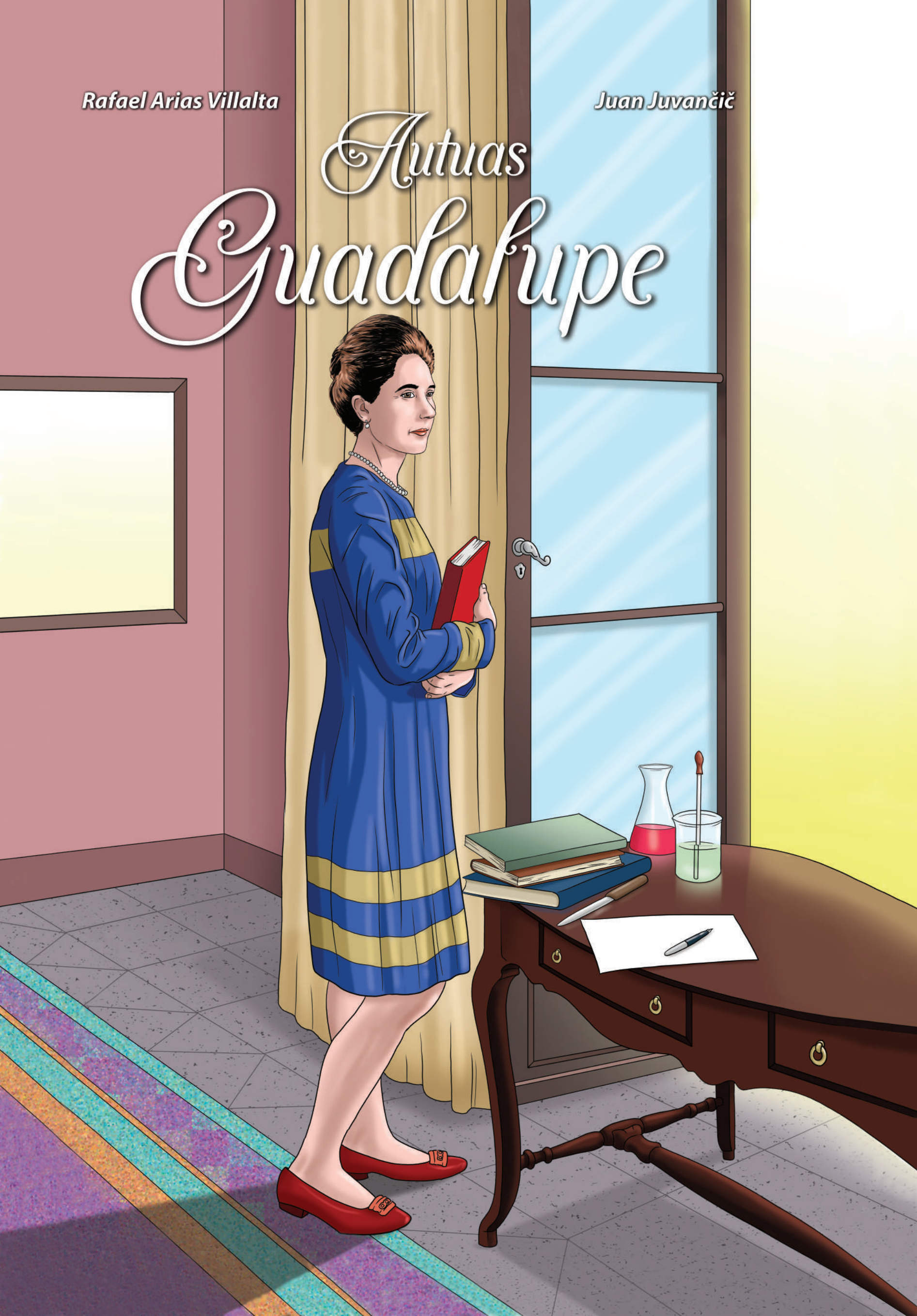

Rafael Arias Villalta

Juan Juvančić

Autuas Guadalupe

Rafael Arias Villalta

Juan Juvančič

Autuas Guadalupe

Kääntäjät: Ilona Lahdelma ja Tuomo Lahdelma

Guadalupe syntyi Madridissa joulukuun 12 päivä vuonna 1916, Guadalupen neitsyen juhlapäivänä.

Hänen isänsä Manuel oli armeijan palveluksessa. Guadalupe oppi isältään sellaisia hyveitä kuin vahvuuden, säästeliäästi elämisen ja kyvyn tehdä ratkaisuja.

Äidiltään Eulogialta Guadalupe oppi muun muassa naisellisuutta, tyylikkyyttä ja anteliaisuutta.

Heidän kodissaan elettiin aidosti kristillistä elämää.

Nyt rukoilemme ruusukon.

Guadalupe sai ensimmäisen ehtoollisensa kahdeksanvuotiaana.

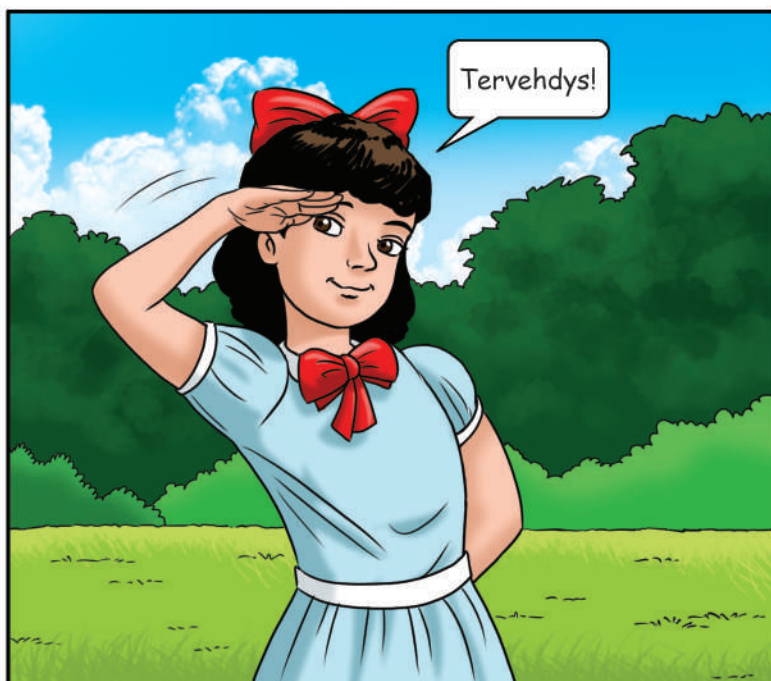

Sunnuntaisin perhe tapasi retkeillä.

He marssivat kuin sotilaat.

Kuin tykkimiehet, näin on!
Mutta katso, kuinka he iloitsevat
leikkimisestä!

Tervehdys!

Katsoka!
Soittokunta saapuu!

Mennään kuuntelemaan!

Kun Guadalupe oli kymmenen vuoden ikäinen, hänen isänsä lähetettiin Marokkoon, Tetuanin kaupunkiin.

Äiti, olen ainut tyttö luokallani.

En usko, että se olisi sinulle mikään ongelma, Guadalupe.

Katso äiti, kuinka kauniita kankaita!

Kuinka paljon energiaa hänessä onkaan. Hänen luokkatoverinsa hyväksyvät hänet samantien.

En halua, että minun luokkakaverini kohtelevat minua tyttöinä. Minun täytyy näyttää, että olen yhtä voimakas kuin he.

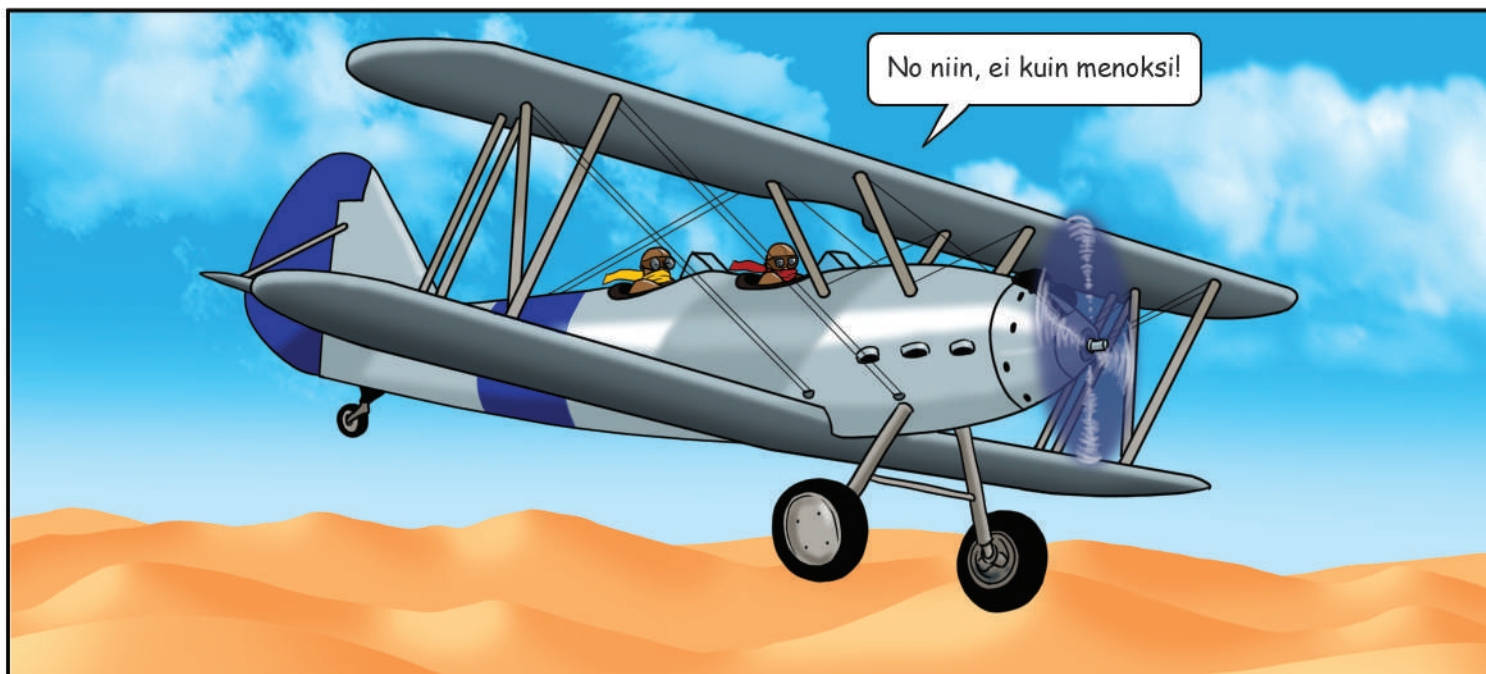
Mistä vetoa, että voin juoda pullon mustetta?

Pah, et kyllä pysty siihen!

Kuinka kauniilta kaikki näyttää täältä ylhäältä.
Tunnen jopa olevani lähempänä Jumalaa.
Tulen muistamaan tämän hetken ikuisesti.

Sinulla on tosi hyvä todistus. Pelkkiä kiitettäviä ja erinomaisia arvosanoja.

Äiti, se on velvollisuuteni.

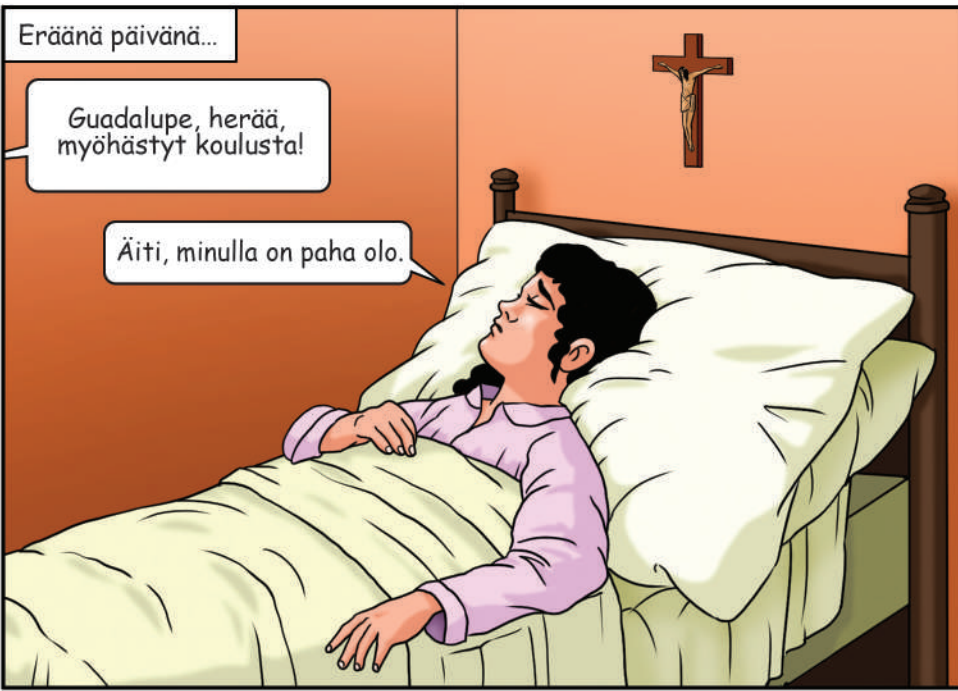

Olet tosi hyvä tyttö.

Eräänä päivänä...

Guadalupe, herää,
myöhästyit koulusta!

Äiti, minulla on paha olo.

Voi Luoja, hänellä on
korkea kuume!

Kiitos, kun tulitte,
tohtori.

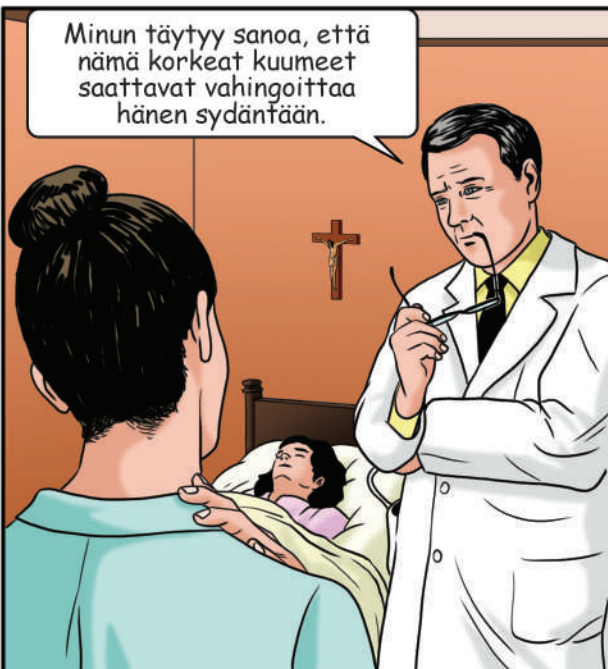
Tulin niin pian
kuin mahdollista.

Hengitä syvään.

Minun täytyy sanoa, että
näitä korkeat kuumeet
saattavat vahingoittaa
hänen sydäntään.

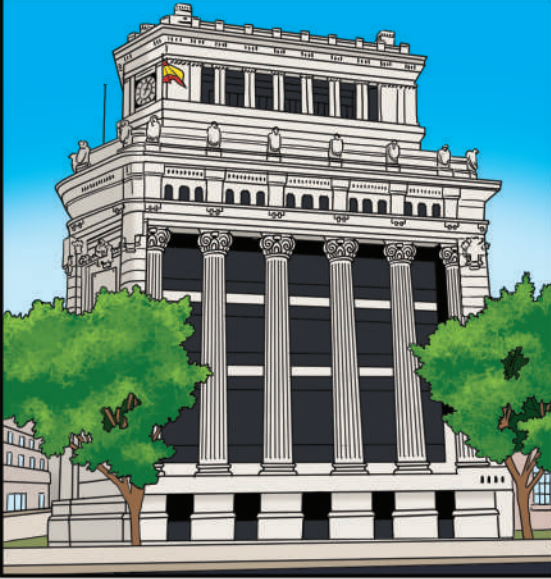

Nyt, hänen täytyy levätä.
Määrään hänelle nämä lääkkeet.

Voi tyttö
parka...

Hänen isänsä sai komennuksen Madridiin, ja Guadalupe sai siellä oppikoulun päästötodistuksen.

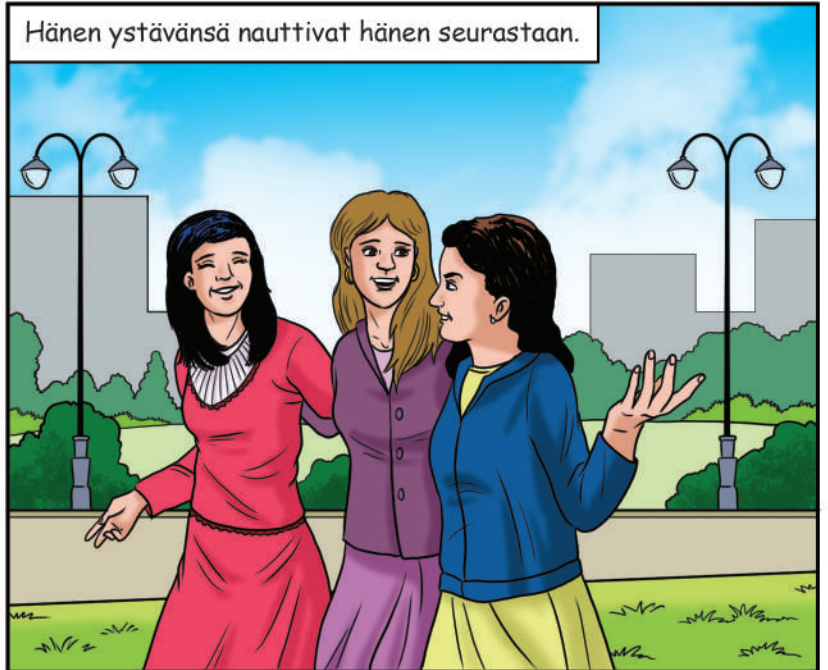
Vuonna 1933 hän aloittaa kemian opinnot yliopistossa.

Suuri osa vuosikurssin oppilaista on poikia. Meitä tyttöjä on vain viisi.

Hänen ystävänsä nauttivat hänen seurastaan.

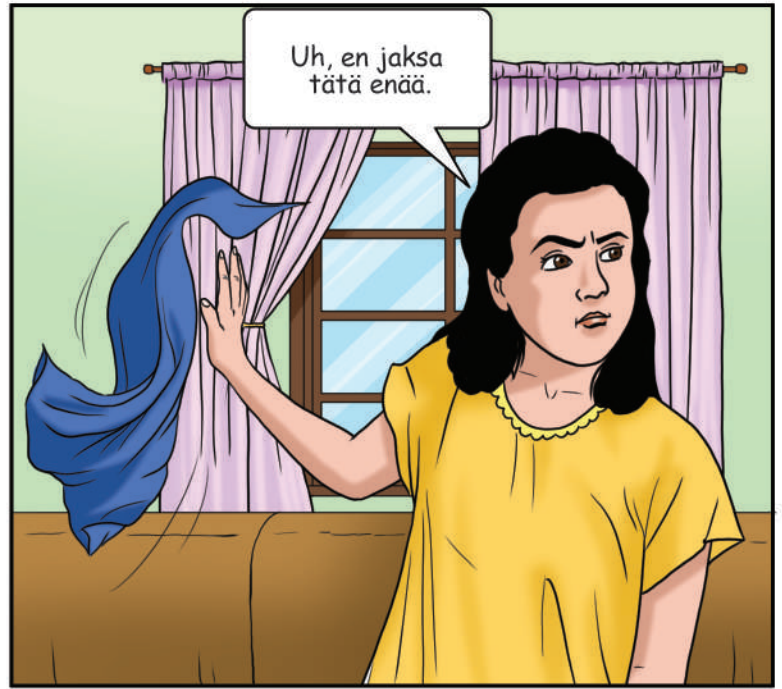
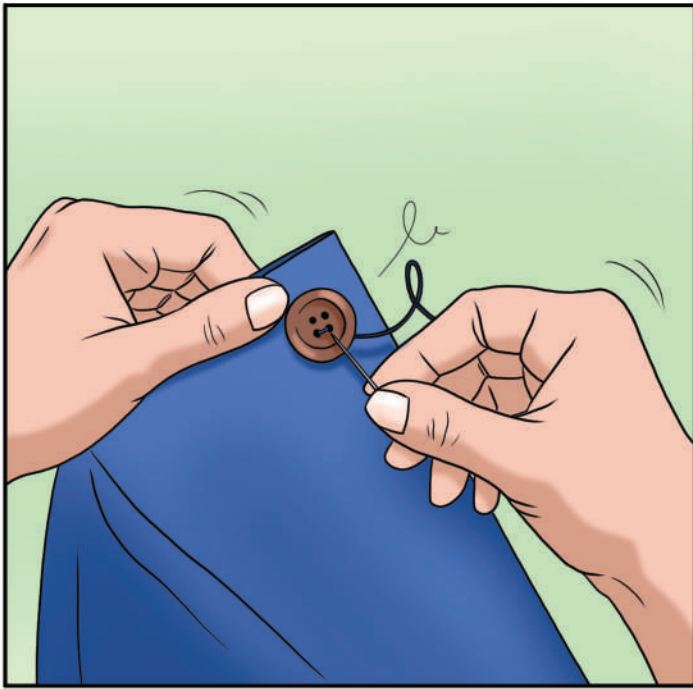
Katso, miten Carlos tarkkailee sinua. Luulen, että hän on ihastunut sinuun.

Hän on komea...

Ja niin alkoi heidän seurustelunsa.

Vuonna 1936 Espanjassa on paljon anarkiaa ja turvattomuutta. Ihmisiä salamurhataan ja katolista kirkkoa vastaan hyökätään. Jotta tämä tilanne loppuisi, osa armeijasta kapinoi hallitusta vastaan.

Tämän takia isäsi joutui vankilaan ja tuomittiin kuolemaan.

Tämä ei voi olla näin. Neuvottelemme hallituksen kanssa.

Hyviä uutisia, teille on myönnetty armahdus.

Kyllä, olette vapaa.

Entä minun alaiseni?

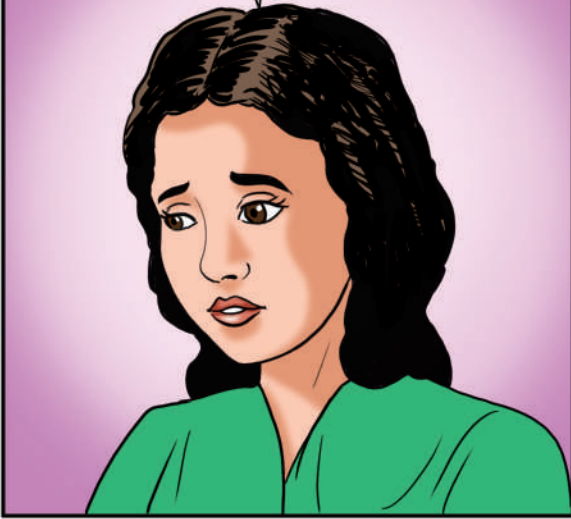

Ainoastaan teidät on armahdettu.

Sitten en ota sitä vastaan. Kuolen heidän kanssaan.

Vietämme yön isänne kanssa,
ennen kuin he ampuvat hänet.

Hän valmistautui kuolemaansa hyvin papin
avustamana.

Tähdätkää...!

Meidän täytyy olla rauhallisin
mielin, koska isä on jo taivaassa
ja hän haluaisi, että jatkat
opintojasi.

Sisällissodan loputtua hänen veljensä ovat jo työelämässä: Eduardo
lääkärinä ja Manuel insinöörinä. Guadalupe valmistuu yliopistosta
ja aloittaa uransa kemian opettajana.

Eräänä sunnuntaina messun aikana.

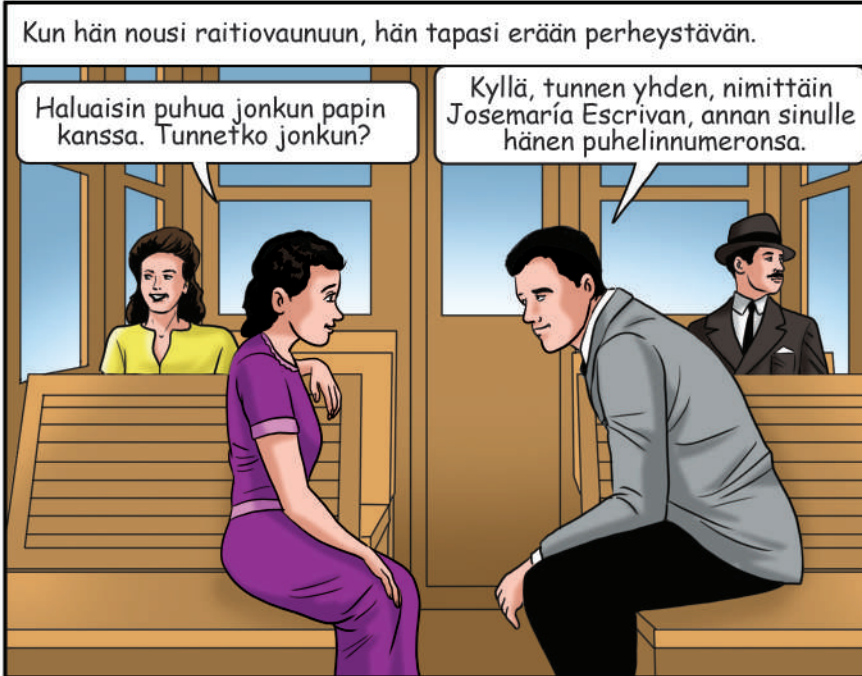
Minusta tuntuu, että Jumala on koskettanut minua. Hän pyytää minulta jotain muuta.

Kun hän nousi raitiovaunuun, hän tapasi erään perheystävän.

Haluaisin puhua jonkun papin kanssa. Tunnetko jonkun?

Kyllä, tunnen yhden, nimittäin Josemaría Escrivan, annan sinulle hänen puhelinnumeronsa.

Miten voin auttaa sinua?

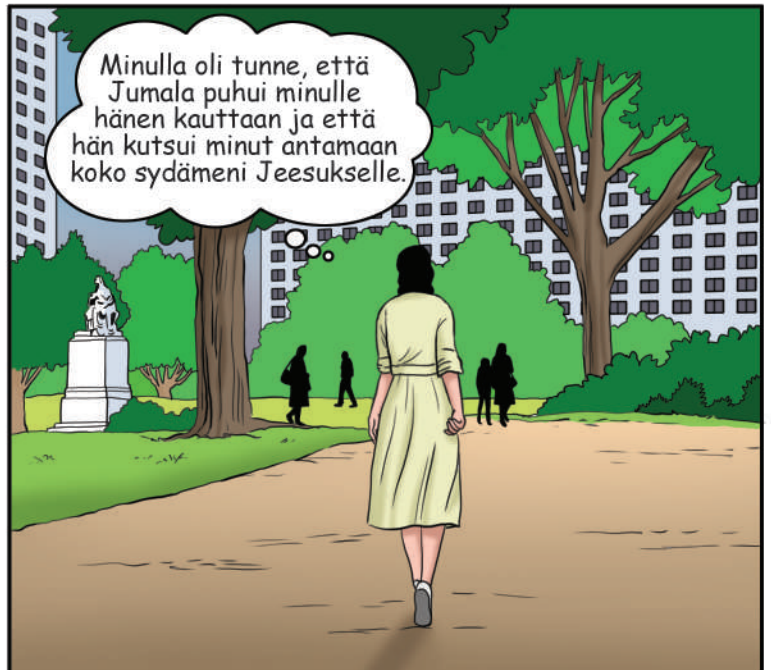
Uskon, että minulla on kutsumus.

Minä en voi sanoa sitä sinulle. Jos haluat, voimme jatkaa keskustelua, jotta tutustuisin sinuun paremmin.

Minulla oli tunne, että Jumala puhui minulle hänen kauttaan ja että hän kutsui minut antamaan koko sydämeni Jeesukselle.

Syyskuussa 1945 Guadalupe muuttaa Bilbaohon aloittaakseen Opus Dein toiminnan siellä.

Bilbaosta käsin hän matkustaa moniin Pohjois-Espanjan kaupunkeihin.

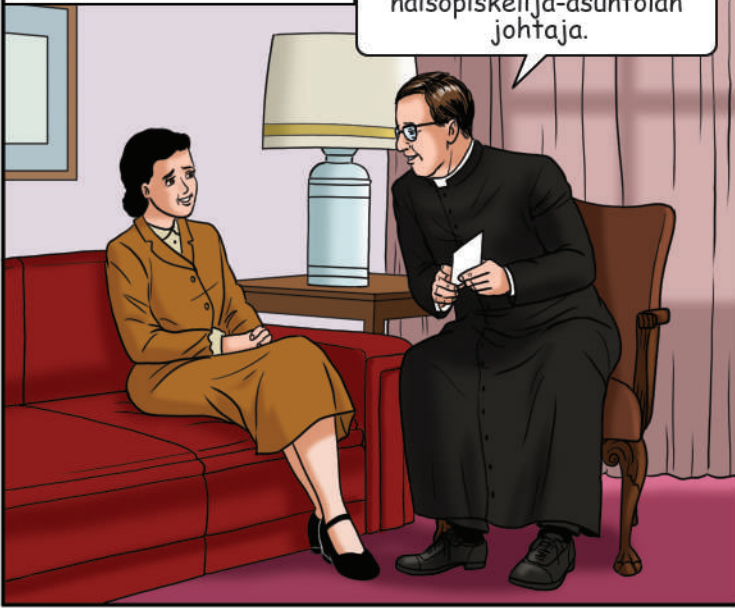
Hän kirjoittaa Opus Dein perustajalle Bilbaosta.

"Tunnen vahvasti, että Herra on minun vierelläni, ja rukouksessa aika kuluu tosi nopeasti, ja vaikka itse asiassa puhun Jeesukselle vain hyvin vähän, mieleni ei harhaile, ja tunnen olevani hyvin lähellä Häntä. Haluan, että Herra olisi lylytyväinen, enkä halua ajatella muuta kuin Häntä, mutta suuri osa päivästä kuluu niin, etten sano Hänelle mitään. Tuleeko Jeesus jo pian tabernaakkelimme asuakseen luonamme? Muutama päivä sitten meille sanottiin, että näin tapahtuisi. En osaa kuvailla sitä, mitä tunsin, enkä osaa ymmärtää täysin, mitä merkitsee saada Jeesus taloomme, koska jos ymmärtäisimme sen, menettäisimme järkemme".

Vuonna 1947 Guadalupe palaa Madridiin.

Guadalupe, sinusta tulee Opus Dein ensimmäisen naisopiskelija-asuntolan johtaja.

Opiskelija-asuntola Zurbarán.

Mikä ilo pystyä auttamaan nuoria opiskelijoita heidän urallaan ja henkilökohtaisessa elämässään.

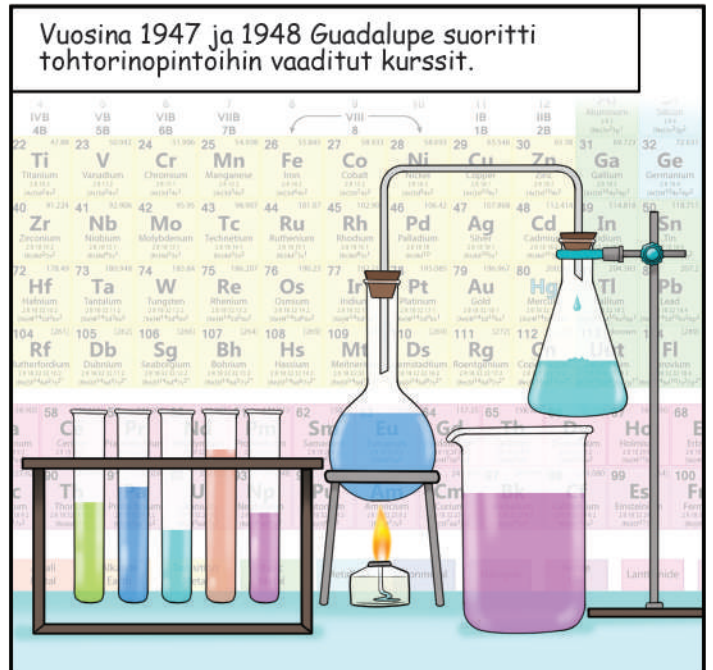
"Ajattelen asioita paljon, ja pyydän Herraa auttamaan minua, ja näen, ettei Hän koskaan jätä minua. Joskus en rukouksessa pysty ajattelemaan mitään ja pääni on väsynyt ja haluan vain yksinkertaisesti lukeutua Herraan ja kuunnella Häntä: sitten ymmärrän, että kuinka paljon rakastankaan häntä ja tulen hyvin iloiseksi. Lopun päivästä etän Jumalan läsnäolossa ja käytän kaikki kykyni asioiden hoitamiseen, koska muuten mikään ei suju hyvin. Minun täytyy olla hyvin huolellinen, koska en ole nopea enkä älykäs".

Haluan aloittaa kemian tohtorinopinnot.

Vuosina 1947 ja 1948 Guadalupe suoritti tohtorinopintoihin vaaditut kurssit.

Vuonna 1950 Opus Dein perustaja pyysi häntä viemään Opus Dein spiritualiteetin Meksikoon.

Olkaa hyvät, ja kiinnittäkää turvavyönne, laskeudumme pian Meksikon lentokentälle.

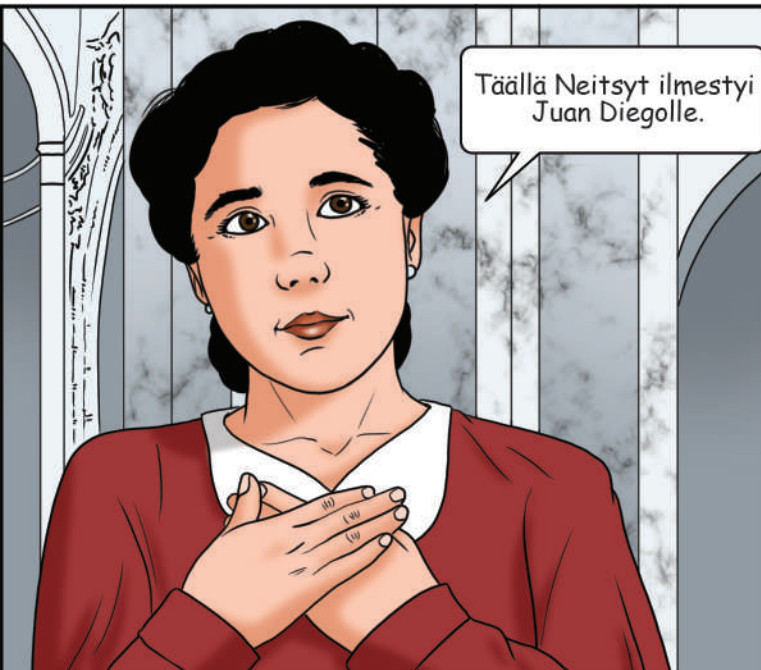
Ensiksi menemme rukoilemaan Guadalupen Neitsyen basilikaan.

Kuinka kaunis basilika!

Täällä Neitsyt ilmestyi Juan Diegolle.

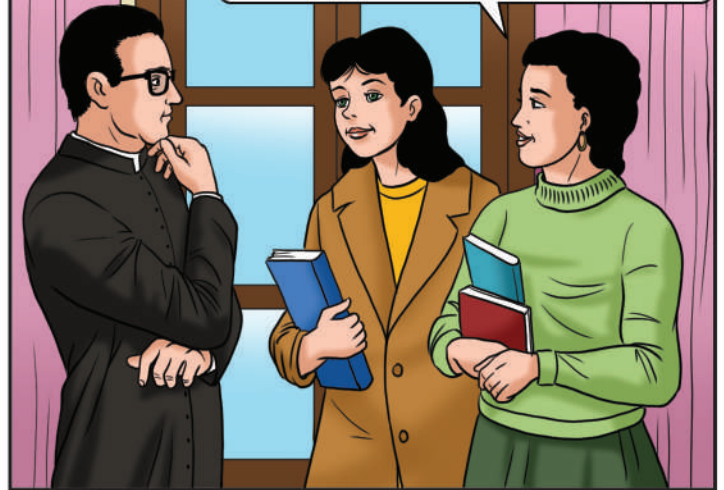
Heidät ottaa vastaan isä Pedro Casciaro,
Opus Dein ensimmäinen vikaari Meksikossa.

Saavuin tänne kaksi vuotta sitten Perustajamme siunauksella
ja Neitsyen kuvan kanssa, minulla ei ollut mitään muuta.

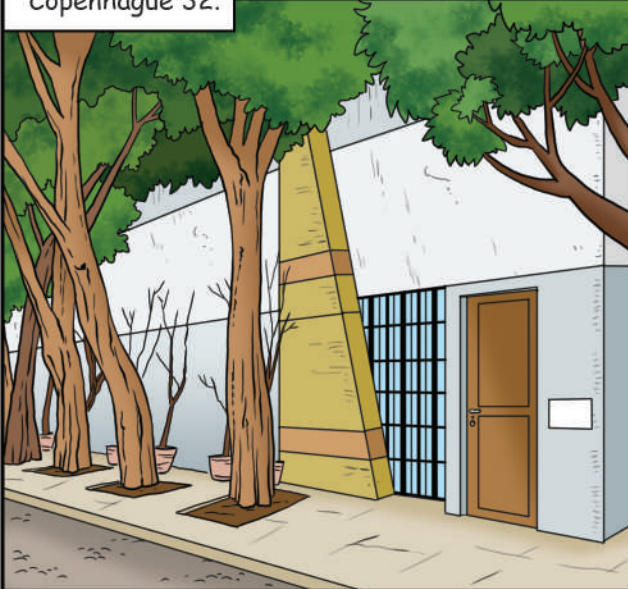

Te tulette tekemään täällä suuren työn.

Me aiomme kouluttaa maseudulta
saapuvia nuoria naisia.

He perustivat opiskelija-asuntolan Juárezin
kaupunginosassa osoitteeseen Calle
Copenhagen 32.

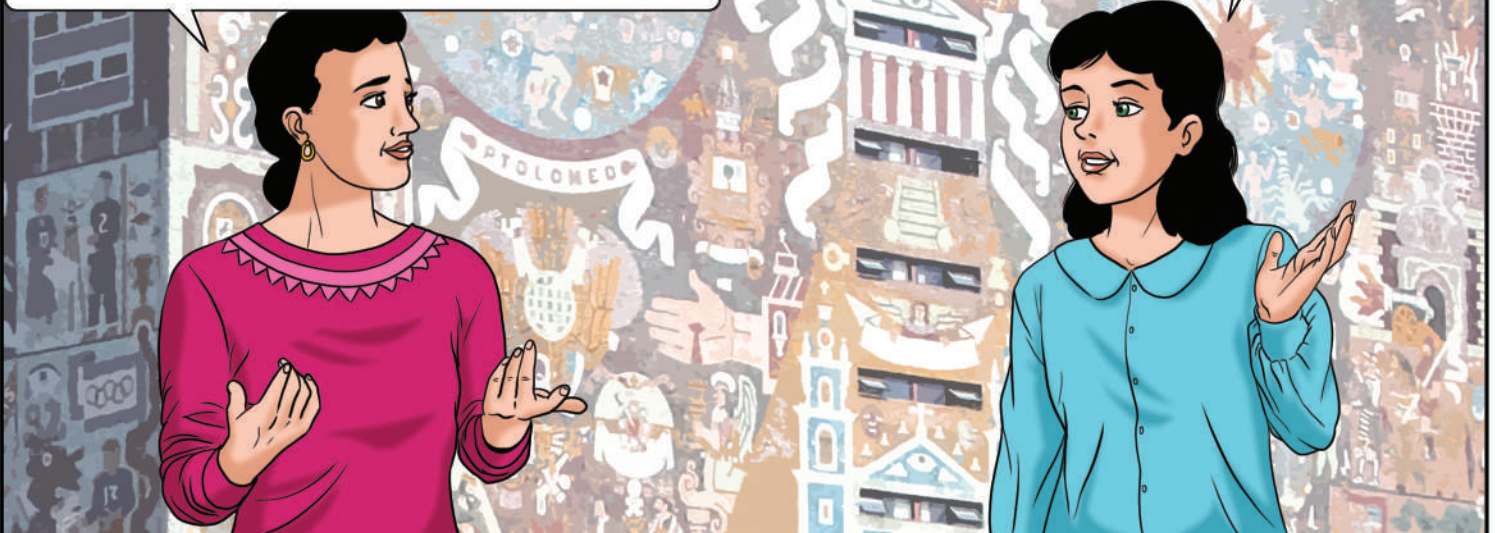
Guadalupen seurana olivat historian maisteri Manolita Ortiz
Alonso sekä María Esther Ciancas Ranera.

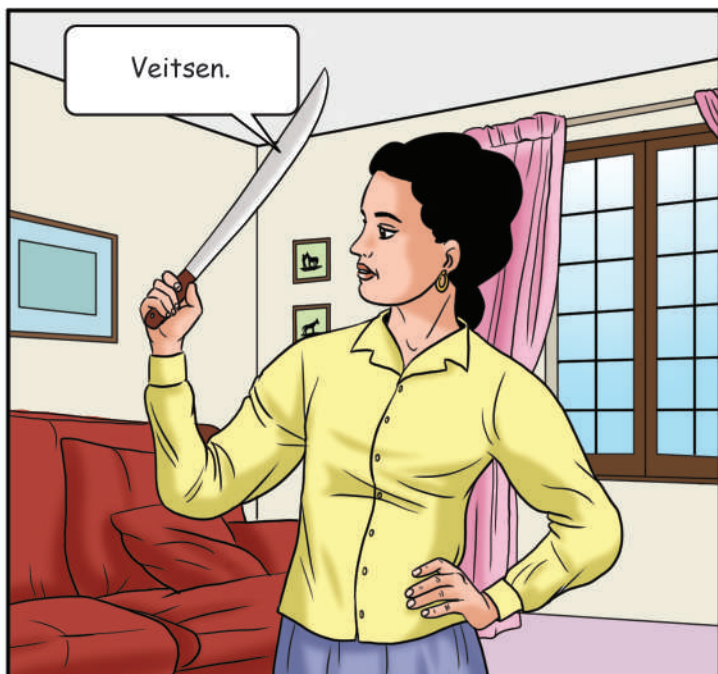
Minä aloitan yliopisto-opintoni
täällä, Meksikossa.

Minä menen kemian laitokselle paikallisessa
yliopistossa jatkaakseni Madridissa
aloittamiani tohtorinopintoja.

Minä taas menen saman yliopiston humanistiseen
tiedekuntaan ja opiskelen Amerikan historiaa.

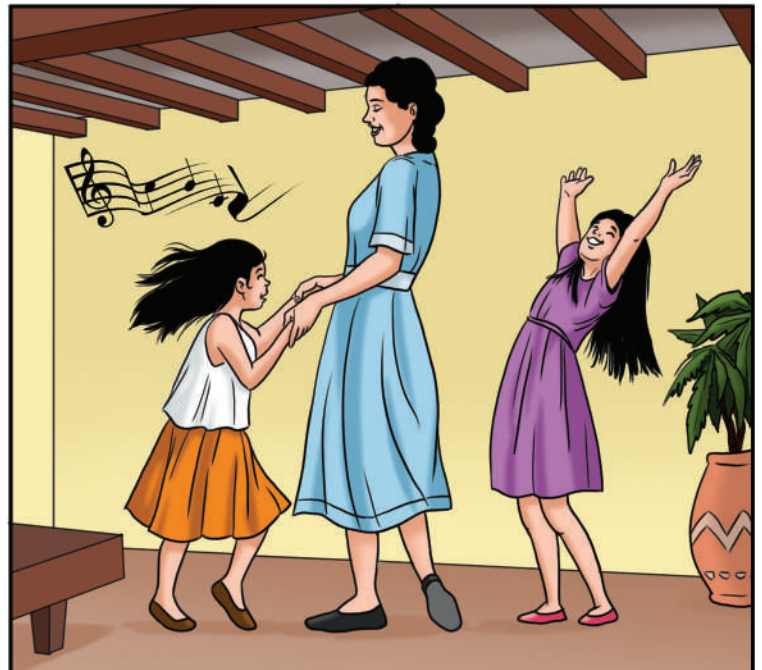

He perustavat kouluja, joissa lapset voivat oppia lukemaan ja joissa he saavat myös uskonnon opetusta.

Täällä puolet naisista ovat lukutaidottomia.

Opetamme heitä mielellämme!

Eräänä päivänä...

Joku seuraa minua!

En anna yllättää itseäni.

Mitä haluat?

Uh!

No, minäkin pelästyin.

Isä Pedro Casciario, Opus Dein vikaari, viettää messua täydessä kirkossa.

Monet haluavat kastattaa lapsensa, käydä ripillä, vihityttää itsensä...

Heitä on jo liian monta...

Tarvitsemme kunnollisen talon, jossa voimme huolehtia kaikista näistä ihmisistä.

Tätä kautta voimme laajentaa Opus Dein apostolaattia näiden maatalojen asukkaille.

Ja talossa voi harjoittaa myös hengellistä kasvatusta.

Mmm.. uskon tuntevani jonkun, joka voisi auttaa meitä.

"Isä, kirjoitan teille Roomaan kertoakseni, miten asiat sujuvat täällä, mutta myös kertoakseni, että Jumala on aina läsnä elämässäni, koska en tunne olevani yksin, tunnen Jumalan olevan lähellä".

Sillä välin Copenhague-kadun residenssissä Opus Dei kasvaa.

Residenssiin tulee maalta tulleita nuoria auttamaan; ensimmäiset Tabancarosta.

Huomaan, että maalta tulleiden sopeutuminen kaupunkiin on vaikeata.

On liiaksi kulttuurisia eroja.

Mutta innokkuudellamme ja ilollamme saamme heidät selättämään vaikeudet.

He pitävät nuorille luentoja hygieniasta ja kaupunkikulttuurista, opettavat heidät lukemaan ja ompelemaan sekä opettavat heille katekismusta ja kristinuskon perusteita.

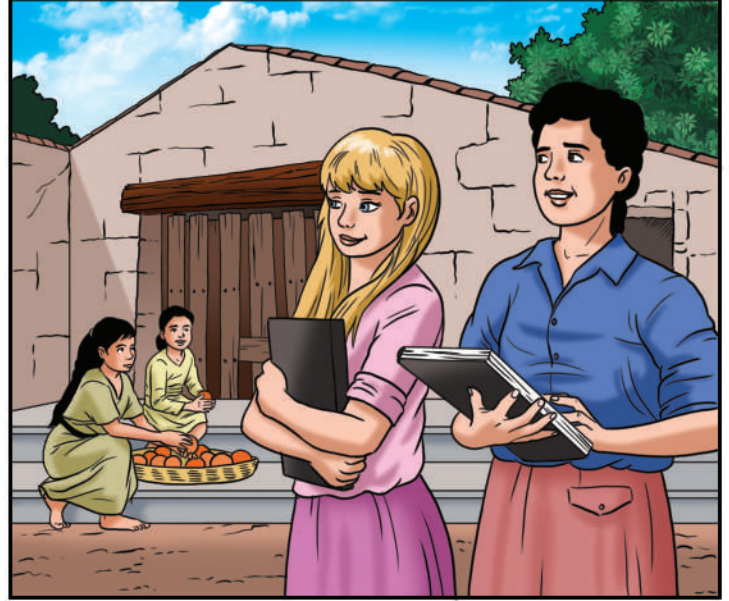

Opus Dei kasvaa Meksikossa.

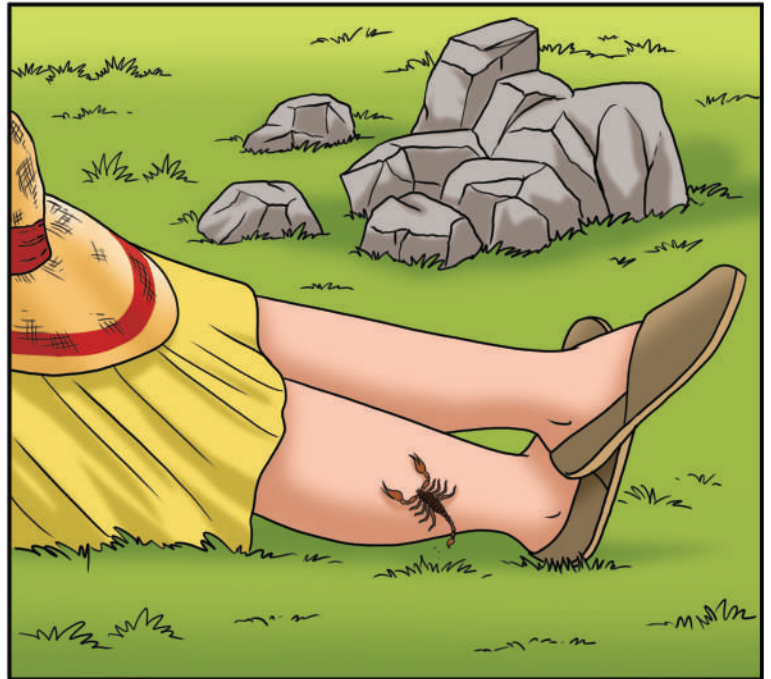
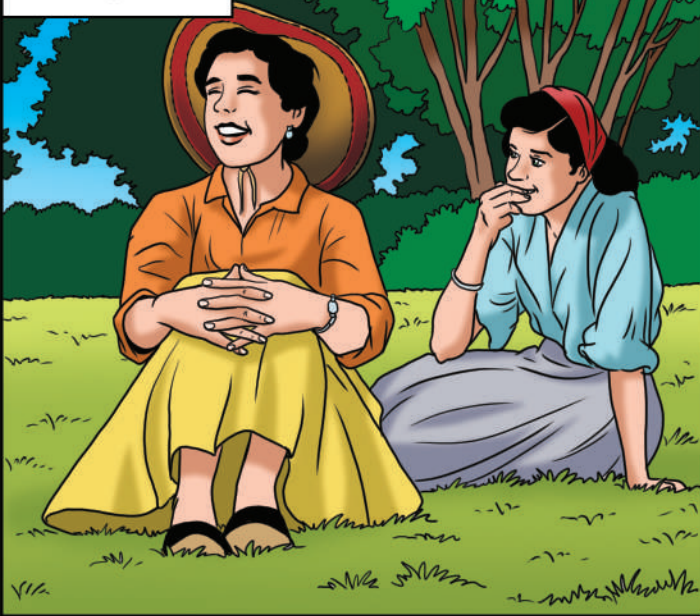
Kappeli täyttyy tyttöistä.

He auttavat myös pääkaupungin köyhiä.

Eräänä päivänä...

Minua puri skorpioni!

Olen vakavasti sairas, mutten pelkää kuolemaa.

Parannuttuaan hän palaa opettamaan.

Monet tytöt olivat jääneet kotiin...

He eivät ole tulleet muutama päivään.

Sitten...

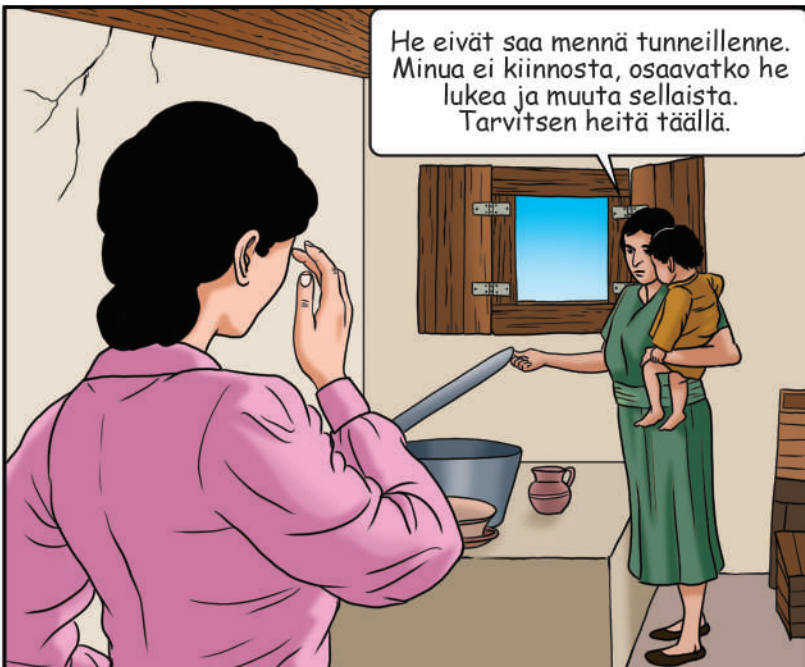
Menen katsomaan, onko heille tapahtunut jotain.

Täällä he tekevät kotitöitä. Puhun heidän vanhemmilleen.

He eivät saa mennä tunneillemme. Minua ei kiinnosta, osaavatko he lukea ja muuta sellaista. Tarvitsen heitä täällä.

Jonain päivänä tämä muuttuu, ja sitten tarjoan heille apuani.

Isä Pedro oli yhteyksissä García Pimentelin perheen kanssa.

Rouva Rafaela, te olette kutsuneet minut tänne lahjoituksen takia.

Näin on.

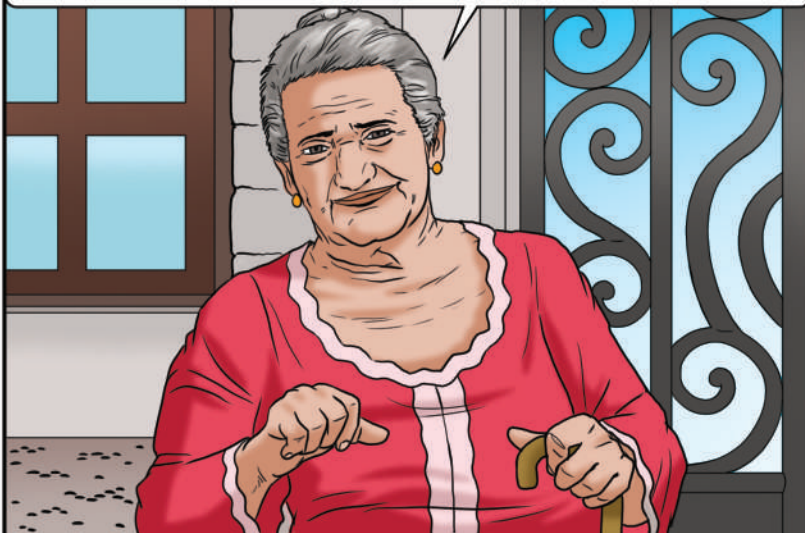
Meillä on hylätty rakennus: Santa Clara de Montefalcon tila Morelosissa.

Se oli suuri sokeritila, joka poltettiin vallankumouksen aikana. Nyt se on raunioina.

Perheemme haluaa lahjoittaa sen teille, Isä Pedro. Vaikka sitä pitää kunnostaa todella paljon, ajattelen, että siitä voisi olla hyötyä Opus Dein toiminnalle. Vaikka sitä pitää siis kunnostaa paljon.

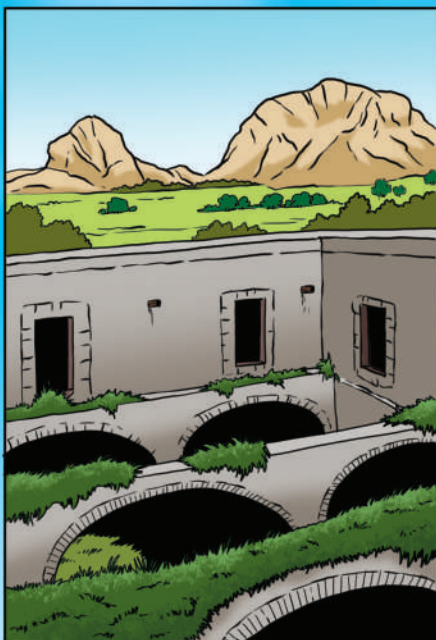
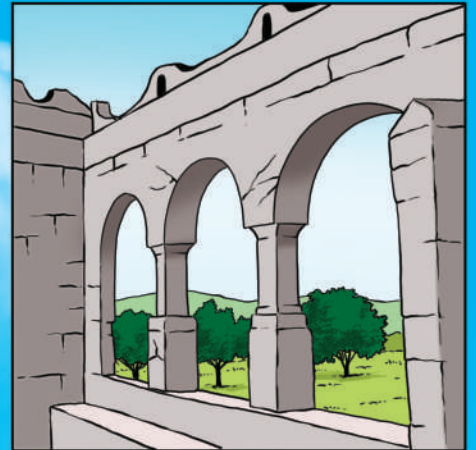
Olen sanaton!

Tilan rakennukset olivat hylättyjä ja puoliksi raunioina, ja kasvillisuus oli vallannut kaiken.

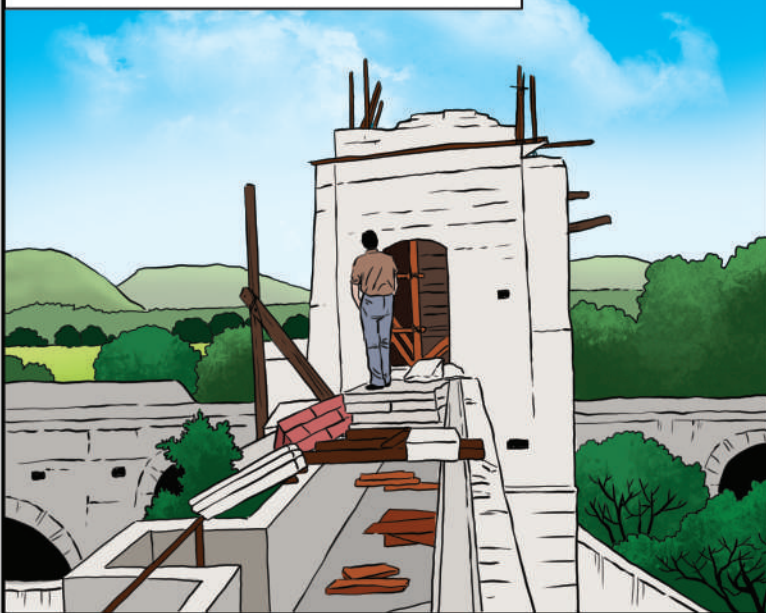

Don Pedro Casciaro otti tehtäväkseen käynnistää tilan kunnostuksen.

Kunnostustyöt alkoivat.

Ihmisiä on tullut lähikylistä tarjoamaan apuaan.

Aloitamme rikkaruohon kitkemisellä.

En tiedä, mitä tekisimme ilman näiden ihmisten apua. Tämä työ on melko vaativaa...

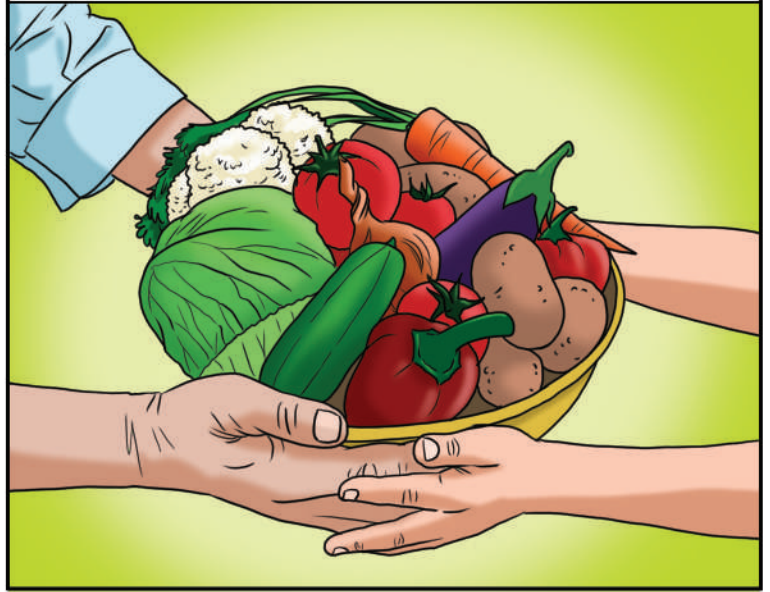

Roomassa Isä Josemarialle virtaa tasaisesti uutisia Montefalcon kunnostamisen edistymisestä.

Lähetän heille siunaukseni täydestä sydämeistäni.

Lähiseudun ihmisten elämän parantamiseksi järjestettiin kursseja.

Vähän sen jälkeen avattiin ensin alakoulu ja sitten yläkoulu.

Kuten myös ompelamisen työpaja.

Tällä välin Guadalupe jatkoi kirjeidensä kirjoittamista Isä Josemarialle. Kirjeistä käy ilmi Jumalan jatkuva läsnäolo hänen elämässään.

"Olen pyytänyt Jumalan läsnäoloa ja Hänen apuaan vikojeni löytämiseksi. Löydän Jumalan luontevasti ja helposti lähes aina. Tämä varmuus Jumalasta tielläni, kanssani, antaa minulle intoa kaikkeen ja tekee minulle sellaiset asiat helpoksi, joita en aikaisemmin halunnut tehdä".

Guadalupe auttoi monia naisia löytämään tiensä yhdessä Jeesuksen seurassa.

Rakastan tätä maata kovasti, mutta olen valmis jättämään sen, jos Jumala pyytää sitä minulta.

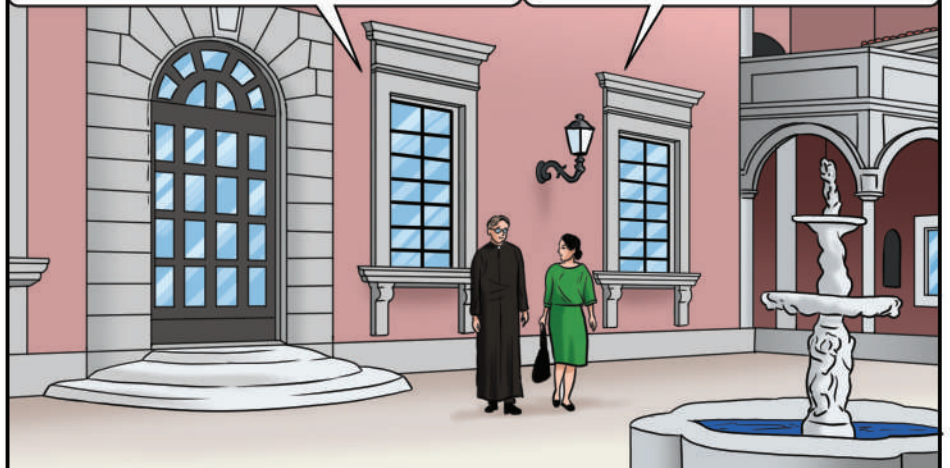
"Isä, haluan olla pyhä, mutta minulla puuttuu vielä paljon, minulla on halu palvella, olen aina tyytyväinen".

Vuonna 1956 Isä Josemaría kutsui hänet Roomaan auttamaan Opus Dein hallinnossa.

Sinun tehtävänäsi on ohjata Opus Dein työtä naimisissa olevien jäsenten kanssa koko maailmassa.

Mahtavaa, Isä! Auttakoon Jumala minua tässä tehtävässä, jotta voisin olla hyödyksi.

Guadalupe hoiti Perustajan hänelle määrämät työt ilolla ja tarmolla, kunnes hänen sydämensä heikkeni.

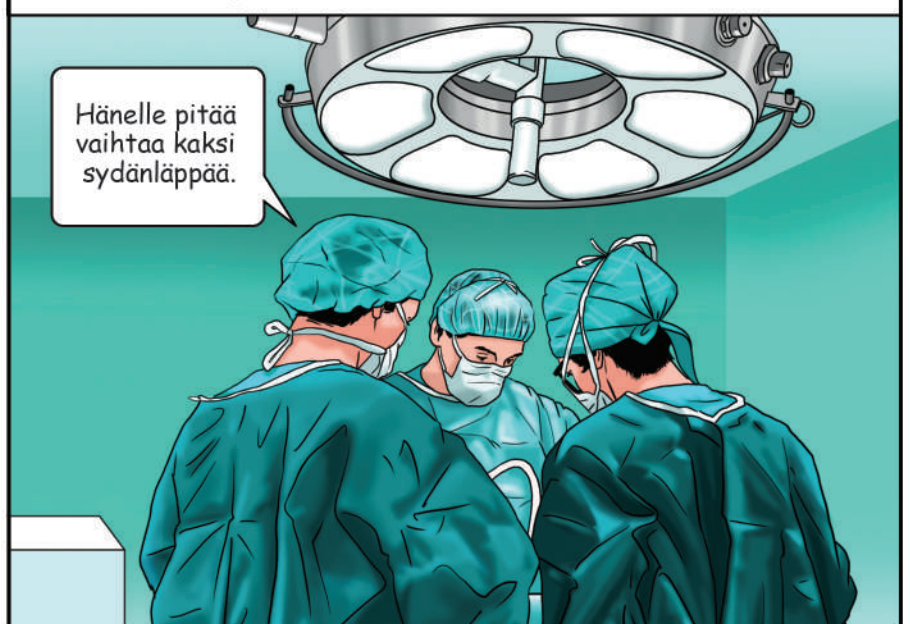
Hänet siirrettiin Roomasta Espanjaan, Navarran yliopistolliseen sairaalaan Pamplonassa.

Yksi minun tyttäristäni on kuolemaisillaan, ja minusta tuntuu kuin minä en eläisi.

Hänelle tehtiin sydänleikkaus vuonna 1957 heinäkuun 19:ntenä.

Hän palaa lokakuussa Roomaan. Isä Josemaría käy usein katsomassa häntä.

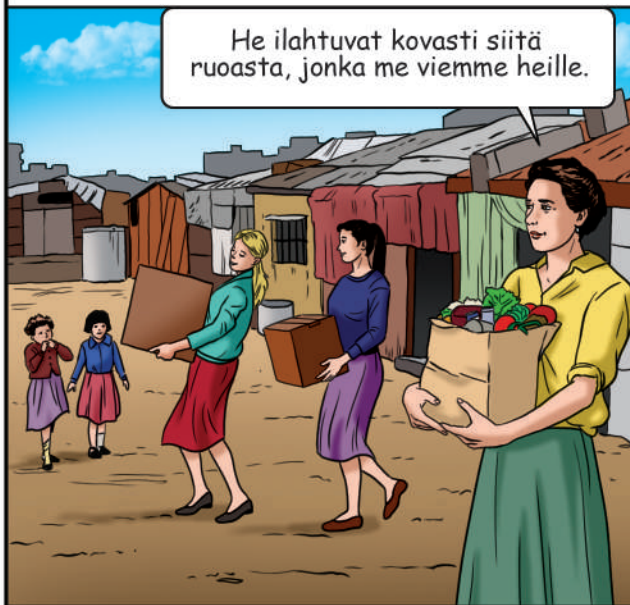

Joulukuussa hän voi taas pahoin. Hänen täytyy palata Pamplonan yliopistolliseen sairaalaan.

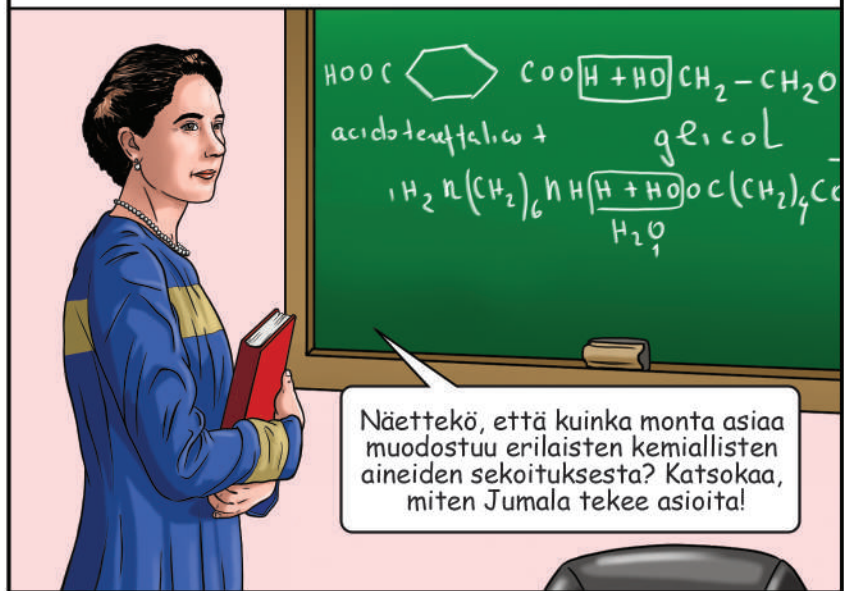

Hän vierailee ruokapankeissa, joita Opus Dein naiset pitävät yllä Madridin köyhissä kortteleissa.

Hän alkaa opettaa fysiikkaa ja kemiaa naisten teollisessa korkeakoulussa.

Esitämme teitä korkeakoulun johtajaksi.

En voi suostua siihen. Minun terveyteni ei salli sitä.

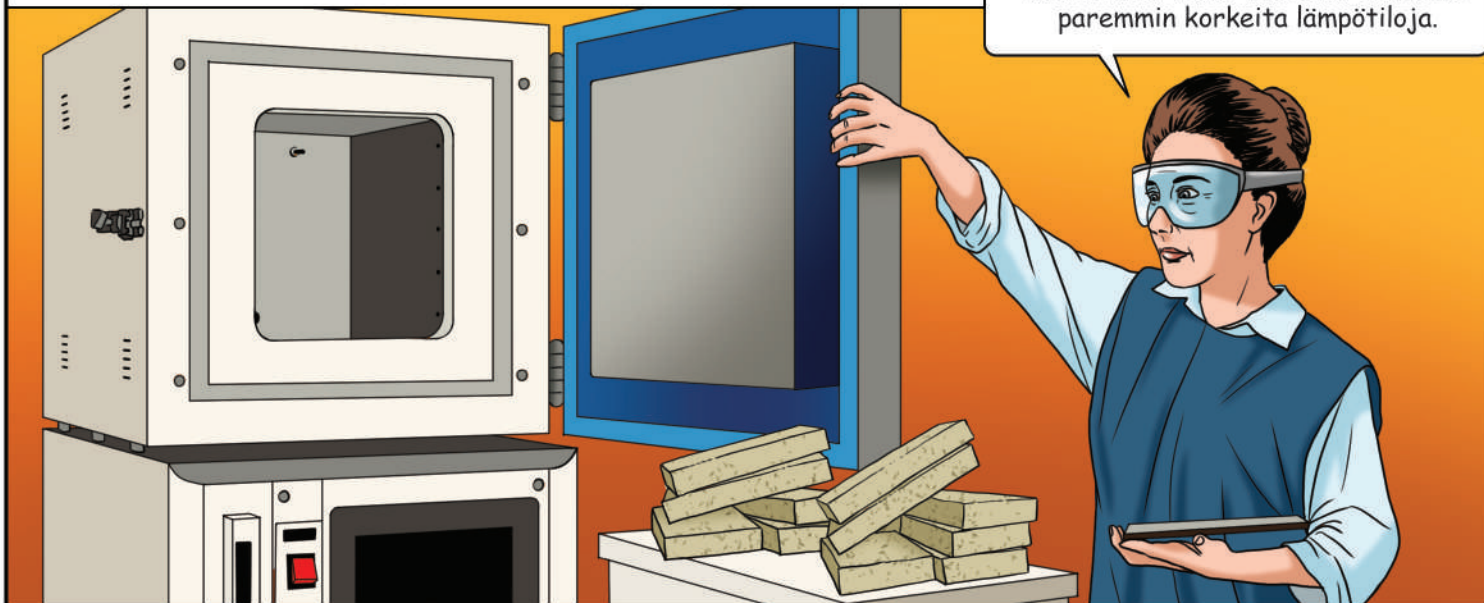
Muistelen kaunista Meksikoani, olen edelleen hyvin omistautunut Guadalupen Neitsyelle.

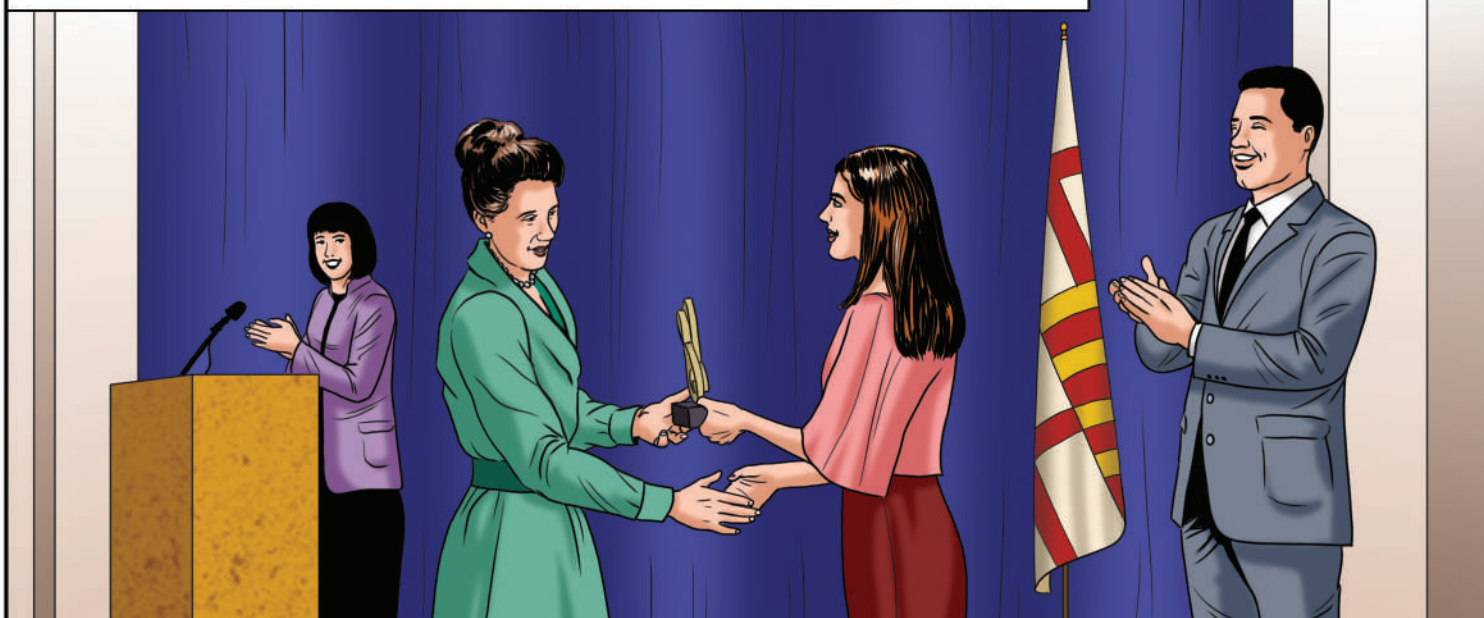

Samaan aikaan hän tekee kemian väitöstyönsä tutkimusta. Hän suoritti suuren tutkimuksen tulenkestävistä tiilistä.

Riisinkuoren tuhkasta valmistetut tiilet kestävät uuneissa paremmin korkeita lämpötiloja.

Tällä tutkimuksellaan hän ansaitsi kansallisen kemiallisen tutkimuksen palkinnon.

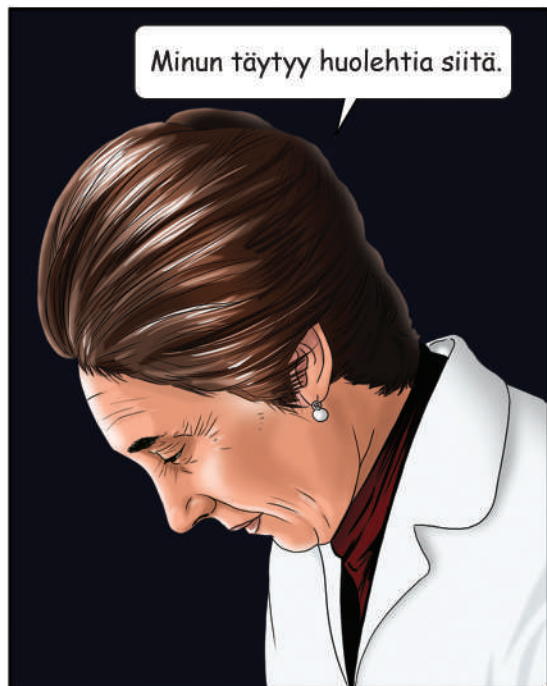
Hän pitää puheita, saa kansainvälisiä palkintoja...

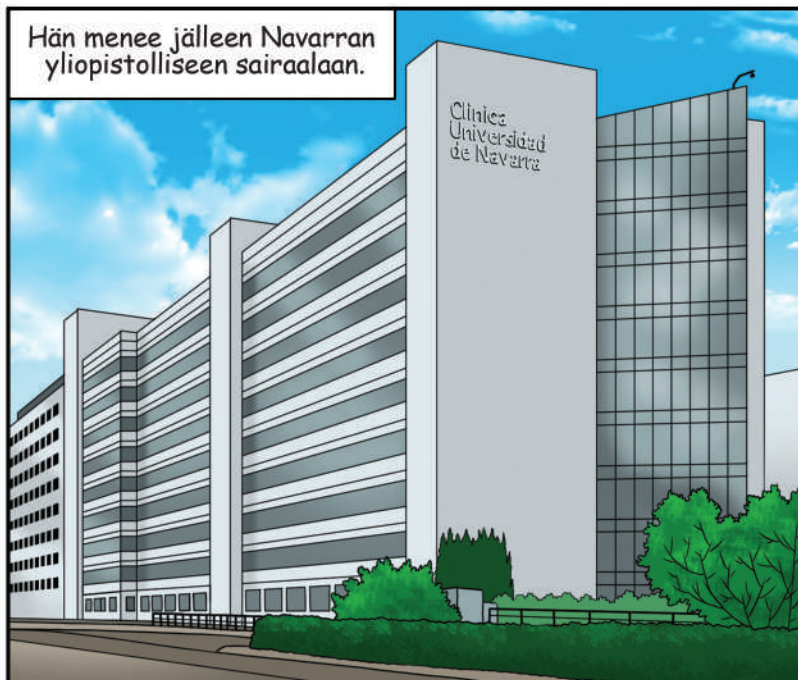
Lääkärit ovat kertoneet minulle,
että sydämeni on laajentunut ja aiheuttaisi
minulle ongelmia nyt 60 vuoden iässä.

Minun täytyy huolehtia siitä.

Hän menee jälleen Navarran
yliopistolliseen sairaalaan.

Näen huoneestani Neitsyen
patsaan yliopiston kampuksella.

Rukoilen ruusukon
ikkunan äärellä Neitsyt
Marian suuntaan.

Sairaalassa hän menee messuun joka päivä.

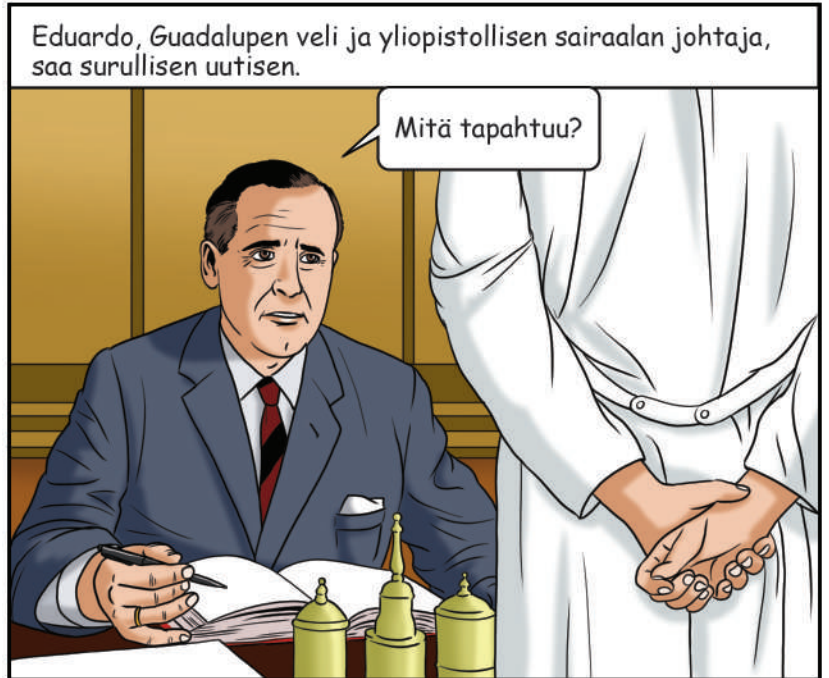

Lääkärit ovat päättäneet leikata minut 1. heinäkuuta.

Eduardo, Guadalupen veli ja yliopistollisen sairaalan johtaja, saa surullisen uutisen.

Mitä tapahtuu?

Tänään, 26. kesäkuuta, Josemaría Escrivá on kuollut.

Mielestäni on parempi olla kertomatta sisarelleni Perustajan kuolemasta ennen kuin hänen leikkauksensa on ohi.

Olen samaa mieltä.

Yliopiston kampuksella on lippu puolimastossa. Mitä tapahtui? Kuka kuoli?

Opus Dein perustaja on kuollut.

En halunnut kertoa sitä sinulle, koska tiesin, että se vaikuttaisi sinuun voimakkaasti.

Tehkää niin kuin olitte suunnitelleet.

Meidän on täytynyt korjata sydämessäsi kolme venttiiliä.

Muutama päivä myöhemmin Guadalupe kirjoittaa Opus Deiin uudelle prelaatille, Isä Álvaro del Portillolle, Perustajan ensimmäiselle seuraajalle.

Minun käteni tärisee edelleen vähän, mutta haluan kertoa teille, että näinä päivinä omistan kaiken Isälle, joka on mennyt taivaaseen.

Jeesus, Joosef ja Maria, annan teille sydämeni ja sieluni.

Miten hän voi?

Hän ei koskaan valita.

Tiedämme, ettei hän voi hyvin, mutta tänään hän kirjoitti jokaiselle tuntemalleen Carmenille, joiden nimipäivä on ylihuomenna.

Seuraavana päivänä hänen vointinsa heikkeni.

Emme voi tehdä enempää.

Nyt kun saan viimeisen voitelun, pyydän anteeksi kaikilta. Omistan tämän kaiken Prelaatile.

16 heinäkuuta vastaisena yönä kaksi sairaanhoitajaa ja yksi Opus Dein keskuksen johtaja valvoivat hänen vierellään. He rukoilivat yhdessä lyhyitä rukouksia.

Tapahtukoon ja täyttyköön Jumalan tahto.

Tee se, mitä sinun täytyy tehdä. Ole rauhassa. Tulen muistamaan sinua paljon.

Hän kuoli 16. päivä heinäkuuta Carmenin Neitsyen juhlapyhänä pidellen käsissään Guadalupen Neitsyen kuvaa.

Kuultuaan uutisen, Isä Álvaro kirjoittaa:

Guadalupe on taivaassa yhdessä Isä Josemarian kanssa.

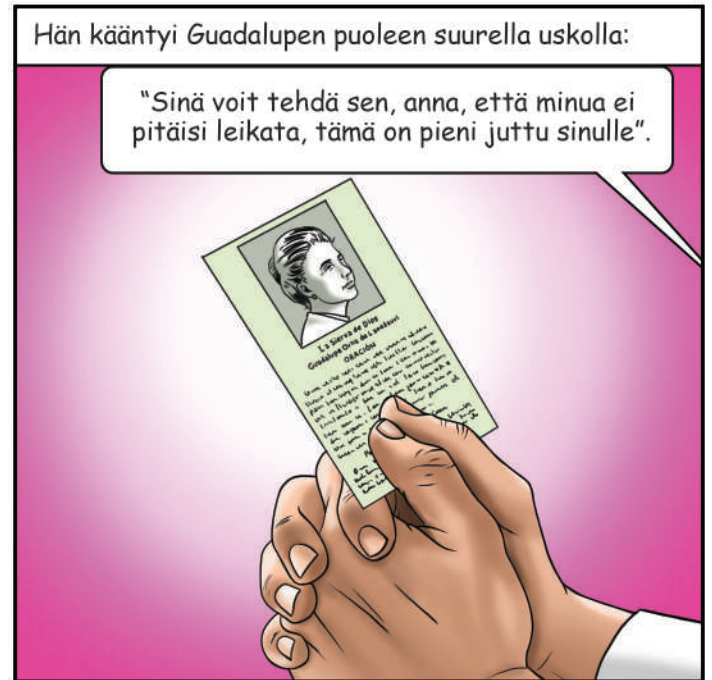
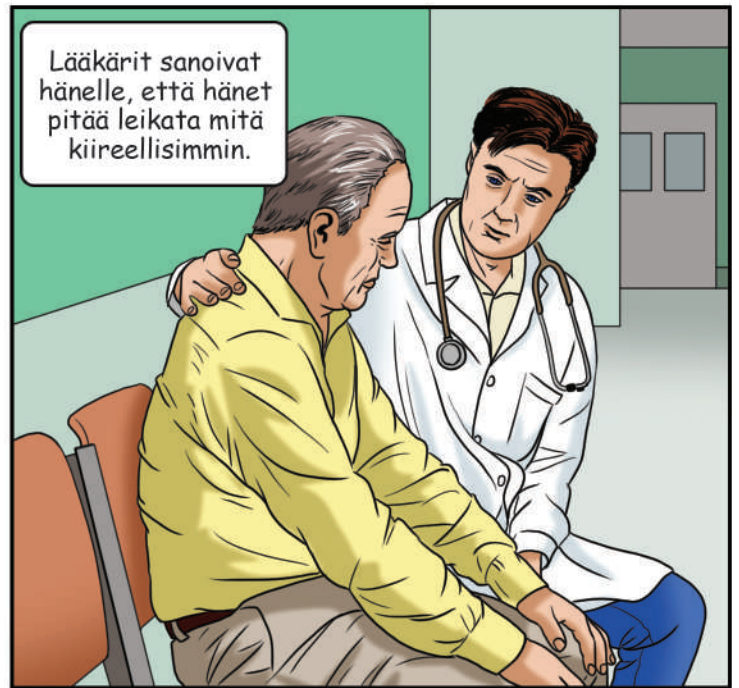
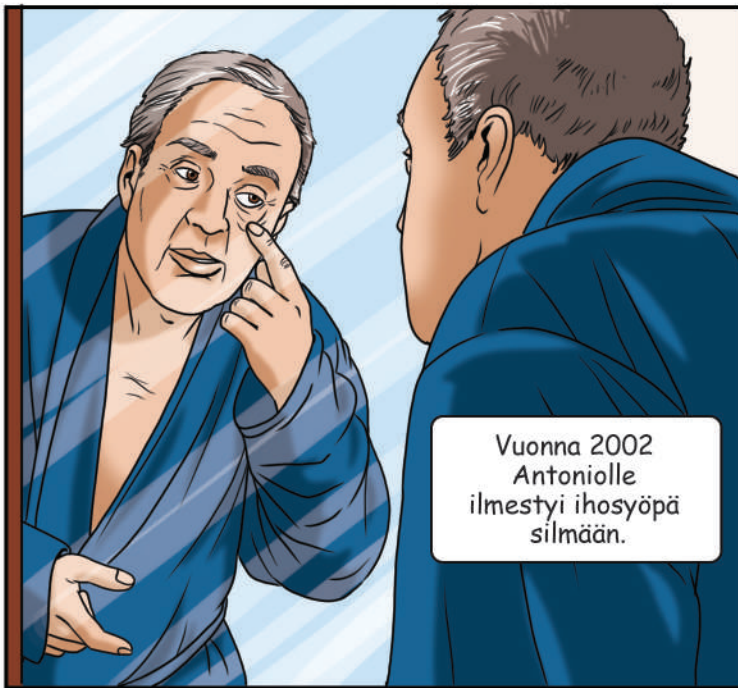

Lukuisten kirjoittamiensa kirjeidensä sekä muiden henkilöiden lausuntojen perusteella tiedämme, että Guadalupe halusi ennen kaikkea muuta rakastaa Jumalaa sekä palvella kirkkoa ja Opus Deitä siellä, missä hän kulloinkin oleskeli.

Hän oli 20. vuosisadan pioneeri, joka koko elämänsä ajan halusi iloiten välittää Pyhän Jose Marian julistamaa viestiä pyhydestä arjen keskellä. Hän oli esimerkki tuhansille naisille viidessä maanosassa.

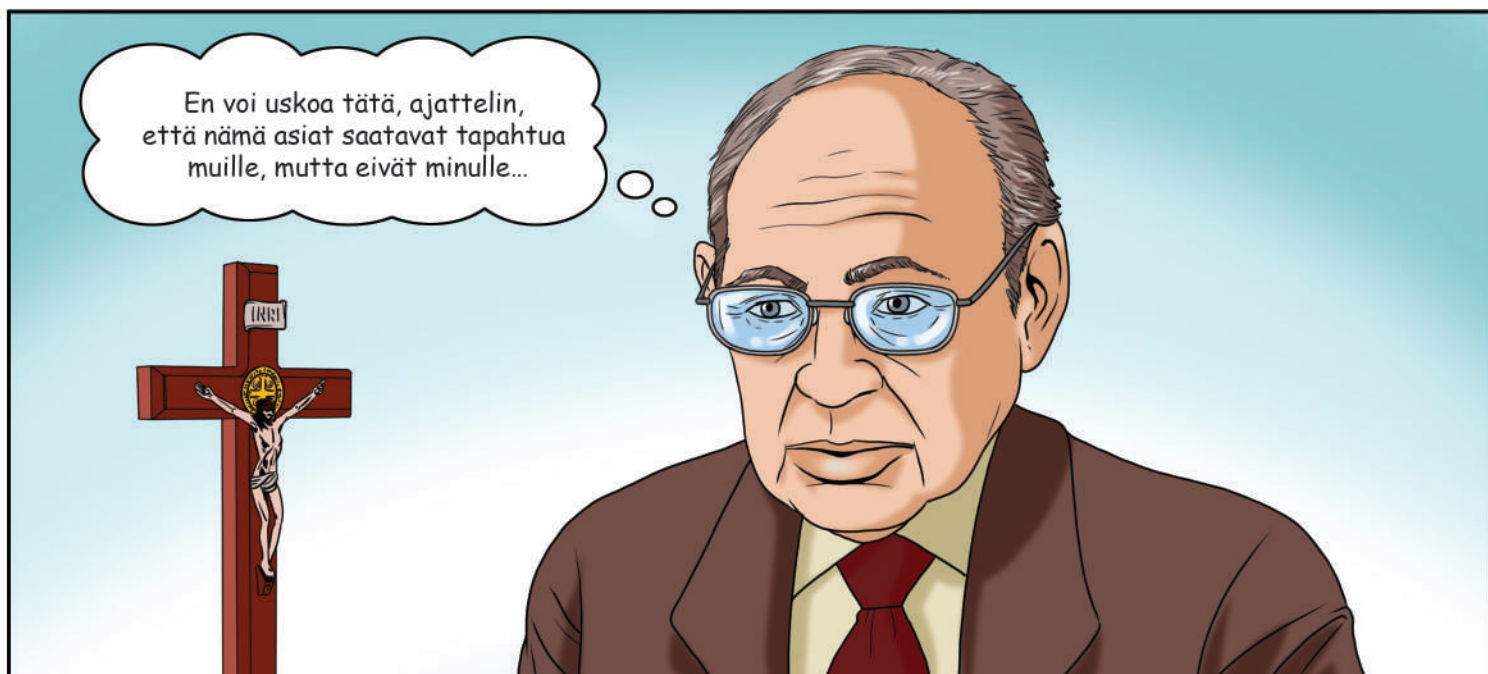
Hän osallistui elämällään naisen yhteiskunnallisen aseman tunnustamiseen.

Paavi Franciscus julisti hänet autuaaksi. Autuaaksi julistaminen tapahtui 19. toukokuuta 2019 Madridissa, Guadalupen syntymäkaupungissa.

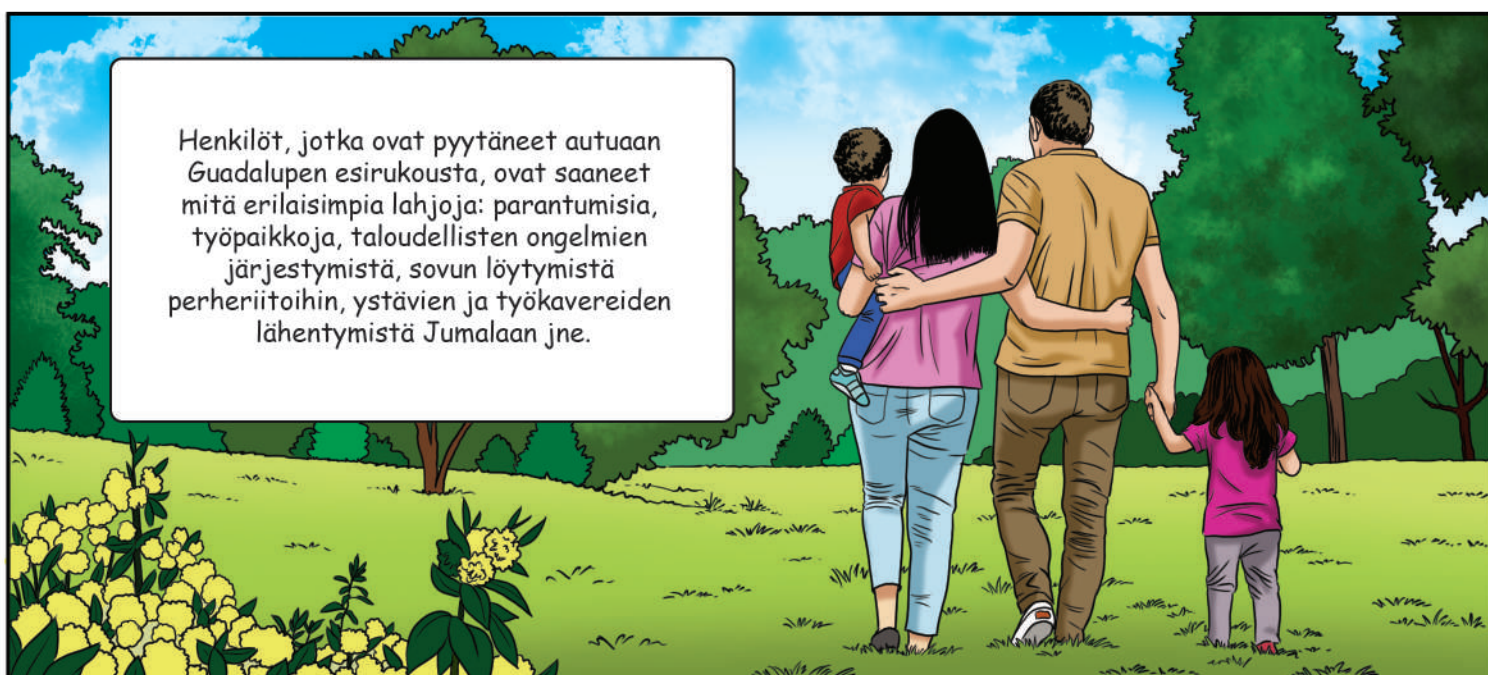

Kaikki ne lääkärit,
jotka ovat tutkineet
tätä tapausta, todistavat,
ettei tätä parannusta voi
selittää tieteellisesti.

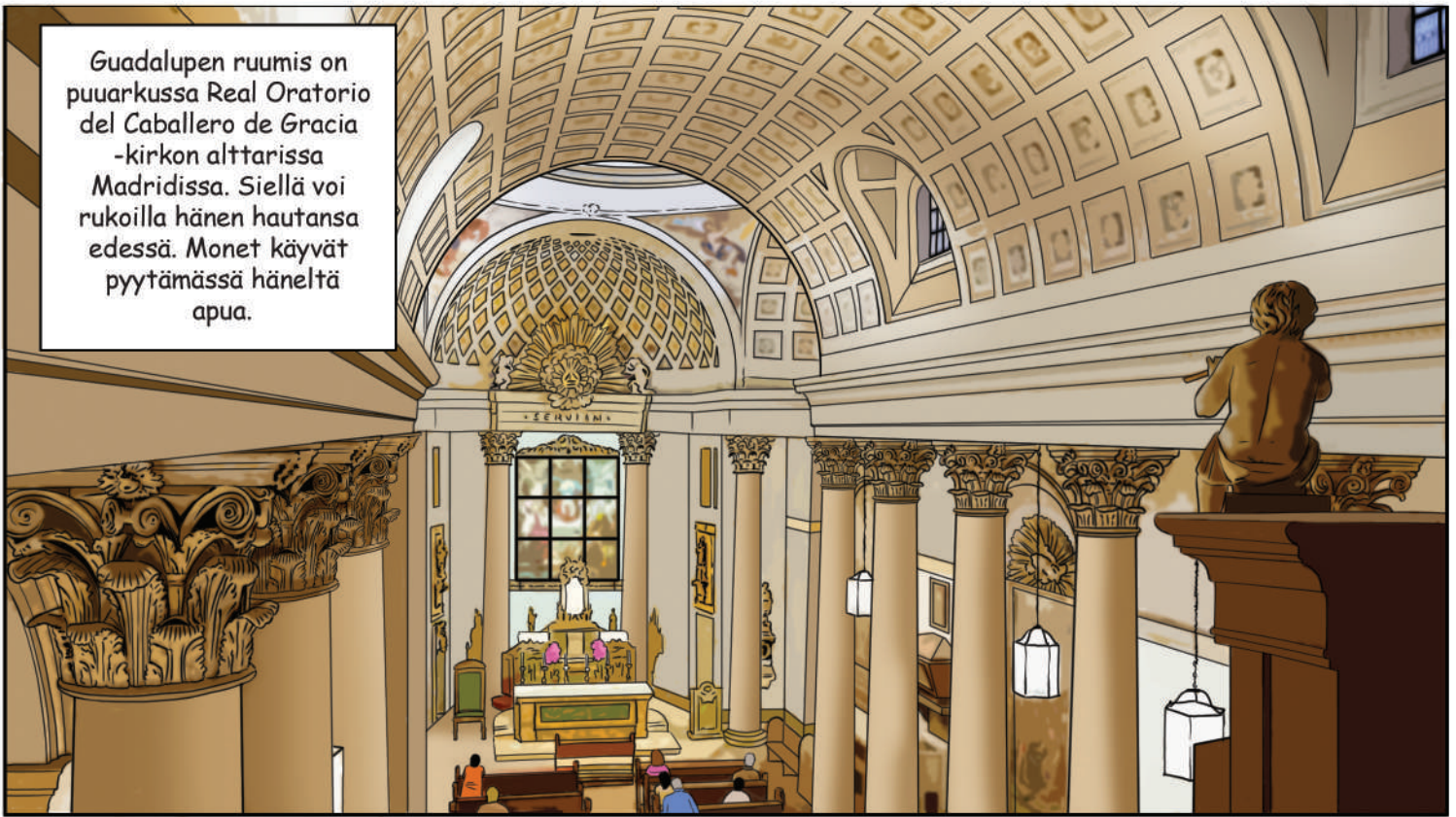

En voi uskoa tätä, ajattelin,
että nämä asiat saattavat tapahtua
muille, mutta eivät minulle...

Henkilöt, jotka ovat pyytäneet autuaan
Guadalupen esirukousta, ovat saaneet
mitä erilaisimpia lahjoja: parantumisia,
työpaikkoja, taloudellisten ongelmien
järjestymistä, sovun löytymistä
perheriitoin, ystävien ja työkavereiden
lähentymistä Jumalaan jne.

Guadalupen ruumis on puuarkussa Real Oratorio del Caballero de Gracia -kirjon alttarissa Madridissa. Siellä voi rukoilla hänen hautansa edessä. Monet käyvät pyytämässä häneltä apua.

Autuas Guadalupe Ortiz de Landázuri **RUKOUS**

Jumalamme, joka haluat, että kaikki maailman naiset ja miehet pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden, suo autuaan Guadalupen esirukousten tähden hänen tavoin oppia suorittamaan arjen työt rakkaudella ja osata tartuttaa uskoa ja iloa kaikkiin ihmisiin, jotka minua ympäröivät, jotta he liittyisivät niihin, jotka tuntevat sinut ja rakastavat sinua. Suo, että autuas Guadalupe julistetaan pyhäksi ja täytä hänen esirukouksensa tähden pyyntöni... (pyyntö). Amen.

Isä Meidän, Terve Maria, Kunnia.

***Elämä, jonka täytti
rakkaus Jumalaan,
ponnistelu, ystävyys
ja hyväntuulisuus.***